

ČISTOTA – PRAMENĚ RADOSTI

Božia služobnica Anna Kolesárová.

Slúžila mu za svojho kratučkého života tak úprimne, ako len vedela. Nemálo ľudí o tom vydalo svedectvo. A slúži mu doteraz. Tisícky mladých o tom vydávajú svedectvá i dnes. Kým ona už, veríme, hľadá do tváre svojmu Bohu, mladí z celého Slovenska hľadajú na jej príbeh a nachádzajú v ňom Boha ako prameň radosti tryskajúci z čistého srdca.

Jeden príbeh mení príbehy mnohých.

Vysoká nad Uhom - nepatrná dedinka na východnom Slovensku. A predsa sa má stať miestom toho príbehu. Jeho hlavnou hrdinkou je Anka. Narodila sa 14. júla 1928. Mamka jej zomrela, keď mala 10 rokov. A tak mladučké dievča rýchlo dozrelo v mladú ženu, schopnú postarať sa o otca, brata i celú domácnosť. Nebola na to úplne sama. Kamarátky k nej často zabehli, pomohli s prácou. Rady potom spolu šli na omšu či ruženec.

Anka bola jednoduchá a skromná. Práve v tom vynikala. Zbožnosť mala vpísanú hlboko do svojho mladého srdca. To bolo jej múdrosťou. Isto ani len netušila, koľkým ľuďom ju odovzdá. Svedectvom života a rúznou odvahou v nevinnnej krehkosti.

Písal sa rok 1944 a cez Vysokú prechádzal front. Všade vládol strach. Ľudia sa pred ruskými vojakmi skrývali v pivniciach. Anka chodila oblečená v čiernych šatách alebo jej mamy. Chcela zakryť svoju mladosť, chrániť svoju nevinnosť pred vojakmi. Keď jeden z nich vtrhol do ich domu a našiel ich v pivnici, otec v snahe upokojiť situáciu povedal svojej dcére: „Haňka, daj mu niečo zjesť, iste je hladný.“ Anka poslúchla, vojak si však za maskou šiat rýchlo všimol krásu a krehkosť mladučkého dievčaťa. Okamžite na ňu začal tlačiť, aby sa mu oddala. Anka napriek hrozbám, že ju zastrelí, rázne odmietla. Skočila naspäť do pivnice, vojak sa však vrhol za ňou a zreval: „Rozlúč sa s otcom!“

„Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!“ boli jej posledné a zároveň jediné zachované slová.

Stačili mu dve rany. Ako veľmi muselo byť zranené jeho srdce, keď také čosi dokázal? Zabil ju priamo pred očami jej vlastného otca a vytratil sa do tmy. Nikto už o ňom nikdy nepočul. Bola noc, 22. november 1944. Otec zostal pri tele svojej mŕtvej 16-ročnej dcéry v pivnici až do druhého dňa, kedy mu muži pomohli potajomky z dosák stodoly stĺcť skromnú truhlu. V neutíchajúcich bojoch ju neskôr v noci pochovali. Tajne, bez kňaza. Nedalo sa inak.

Boh to však chcel inak. Páter Potocký neskôr, i pod hrozbami vládnuceho režimu, začal zbierať svedectvá. O Anke, o jej živote, i jej rozhodnutí sa pre Život. Dnes na jej náhrobnom kameni stojí „Radšej smrť, ako hriech“. Čítajú to tisícky mladých, ktorí niekoľkokrát ročne putujú do malej dedinky s veľkým svedectvom. Anka púta. Mladí sa na púťach dozvedajú o jej odvahe, túžbe po svätosti, vydanosti Bohu a chcú sa jej podobať. Vybudovali v dedine centrum prijatia - Domček. V ňom sa stretávajú, zažívajú prijatie, a spoločenstvo. V túžbe rozdávať ho ďalej slúžia. S láskou sa vkladajú do dobrovoľníctva na púťach, aby sa čím viac mladých dozvedelo o Anke. Pri jej hrobe prosia o múdrosť čistého srdca, o milosť nových začiatkov, o dar živej viery. Túžia zakladať zdravé a pevné rodiny. Túžia spoznávať, ako im v tom čistota môže pomôcť. A veria, že Anka im k tomu pomáha z neba. Ako jedna z nich.

Modlitba za blahorečenie Anny Kolesárovej: Všemohúci Bože, tvoja služobnica Anna Kolesárová radšej podstúpila smrť, aby si zachovala čistotu srdca a tela. Prosíme Ťa, na jej orodovanie vypočuj túto prosbu... (teraz prednes svoju prosbu), aby sme ju mohli uctievať na oltári ako vzor čistoty a rastu v hodnotách, ktoré ukazujú cestu k pravej láske a k dôstojnému životu. O jej blahorečenie Ťa prosíme, skrze Krista, nášho Pána. Amen

Pre ČISTÝ ROK pripravili: Aneta Lisá, Ilustrácia: Erika Cániková